

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-171/2017 г.
София, 28.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разглежда по същество жалба № ППН-01-171/20.11.2017 г., подадена от Ж.С. и С.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Ж.С. и С.С. срещу Г.Т., А.Г., Б.М. и адвокат ***.

Жалбоподателката Ж.С. информира, че е активист и сътрудник в БСЧИГПДП гр. Б. Допълва, че на 18.07.2017 г. около 11 часа преди обед, в извънработно време за граждани, на работното ѝ място в приемната на сдружението „буквално нахлули“ Г.Т., Б.М., А.Г. и адвокат *** Държали се грубо и я обиждали, а след като отказала да им предаде изискани от тях документи г-н Г.Т. поиска личната ѝ карта да се легитимира, заплашвайки я, че е полицаи. Допълва, че за да не ескалира случая се обадила на председателката на сдружението, която е посъветвала да се обади на 112 при нужда. Г-жа Ж.С. информира, че личната ѝ карта не била у нея и се обадила на майка си – С.С., за да ѝ я донесе на работното място. Твърди, че след като майка ѝ донесла документа за самоличност, адвокат *** издърпала личната карта от ръцете на С.С. и след като я разгледала подробно подала картата на Г.Т., с указания да препише всички съдържащи се в нея лични данни. Допълва, че г-н Г.Т. след като взел картата си записал данните от нея на лист, който прибрал в джоба си.

Ж.С. твърди, че не е давала съгласие си нито писмено, нито устно за снемане на личните данни от личната ѝ карта и тяхната обработка от адвокат *** и придружаващите я лица. Моли за проверка по случая.

Към жалбата е приложено копие на жалба до Районна прокуратура – Б., подадена от Р.П. - Председател на сдружение БСЧИГПДП.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от Г.Т., А.Г., Б.М. и адвокат *** са изискани писмени становища и относими по случая доказателства.

В отговор и с писмо рег. № ППН-01-171#6/01.06.2018 г. г-н Б.М. оспорва като неверни изнесените в жалбата твърдения. Счита, че не е налице нарушение на ЗЗЛД предвид обстоятелството, че не обработва лични данни на жалбоподателките и няма качеството на администратор или обработващ лични данни. Информира, че „към 11 часа“ на 18.07.2017 г. заедно с г-н А.Г. и г-н Г.Т. посетили офиса на сдружение БСЧИГПДП за среща с председателя на сдружението по повод възникнал между страните спор за сума в размер на 3 600 лв. Твърди, че са изискали от намиращата се в офиса служителка на дружеството досието на Г.Т. за справка и допълват, че са изискали от госпожата документ за самоличност да се легитимира, защото не е носела бадж с имена и снимка. Твърди, че личната карта е предоставена за справка доброволно, след което е върната, без да са записвани лични данни от нея. В допълнение информира, че на същия ден след посещението заедно с г-н Г.Т. и А.Г. депозирали жалбата в Районна прокуратура – Б. срещу Председателя на сдружението.

Към становището са приложени относими доказателства.

Със идентично съдържание и приложения е и депозирано от А.Г. и Г.Т. становище ППН-01-171#7/04.06.2018 г.

В хода на производството е представено писмено становище ППН-01-171#11/25.06.2018 г. от адвокат *** за неоснователност на жалбата, която отрича изложените твърдения за обработване на личните данни на Ж.С. и нарушение на ЗЗЛД. Адвокат *** информира, че посещението и в офис на БСЧИГПДП било по повод и в изпълнение на упражняваната от нея адвокатска професия, с оглед защита на правата и законните интереси на клиентите ѝ – А.Г., Г.Т. и Б.М. и възникналите между тях и сдружението гражданско-правен спор за сума в размер на 3 600 лв. Адвокат *** информира, че се легитимирала пред служителката Ж.С. с адвокатска карта, въпреки това г-жа Ж.С. отказала да ѝ даде за справка досието на доверителя ѝ г-н Г.Т. Допълва, че г-жа Ж.С. не носела служебен бадж поради което изискала от нея документ за самоличност, за да се легитимира. Сочи, че майката на г-жа Ж.С. донесла личната ѝ карта и я предоставила на справка, веднага след което документа бил върнат.

Към становището е приложено копие на Постановление на Апелативна прокуратура - Б. с изх. № 402/09.05.2018 г.

В хода на производството на жалбоподателите е предоставена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства, да изразят становище по тях, както и да ангажират доказателства в подкрепа на твърденията си. В отговор и с писмо ППН-01-171#8/14.06.2018 Ж.С. представя допълнителни доказателства в това число заверени сведения от Ж.С. и С.С. относно жалбата с вх. № 6540/2017 г. в Районна прокуратура – Б., болничен лист, декларация от Б.М. с дата 26.04.2017 г. и нотариално заверено пълномощно № *** от 05.01.2017 г. по описа на нотариус А.Ш.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането с което сезиран административния орган. Отчита факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), който има пряко действие. Предвид липсата на изрична разпоредба счита, че заварените отношения, които не са висящи и касаят юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят еднократно действие извършено на 18.07.2017 г., т.е. преди прилагане на Общия регламент, като в допълнение следва да се има предвид, че приложимите материално-правни разпоредби на чл. 1, ал. 9 и чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбите на 2, параграф 2, буква „в“ и чл. 6, параграф 1 от Регламента и не им противоречат.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за

жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е частично процесуално допустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимост на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните или липсата на положителна/и такава е условие за недопустимост на искането. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на правен интерес на заявителя/жалбоподателя.

В тази връзка се налага извода, че жалбата е процесуално недопустима по отношение на жалбоподателката С.С., тъй като видно от съдържанието на жалбата се касае за неправомерно обработване на лични данни на Ж.С., но не и такива на С.С., следователно за последната липсва правен интерес от подаване на жалбата, който по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е задължителна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ.

Извън материалния обхват както ЗЗЛД, така и на Регламента, е обработването на лични данни от физически лица в рамките на изцяло лична дейност или дейност в рамките на домакинството, която няма връзка с професионална или търговска дейност.

В тази връзка и по аргумент от чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, респективно чл. 2, § 2, буква „в“ от Общия регламент за защита на личните данни, жалбата е процесуално недопустима в частта ѝ насочена срещу Г.Т., А.Г. и Б.М. – физически лица които нямат качеството на администратори или обработващи личните данни на жалбоподателката Ж.С.

Жалбата в частта ѝ подадена от Ж.С. срещу адвокат *** от БАК е допустима - подадена до компетентен орган, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна адвокат *** - администратор на лични данни по смисъл на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката съдържащи се в личната ѝ карта, чрез „снемане на лични данни“ от документа за самоличност.

По изложените съображение, на проведено на 17.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за частично допустима и като страни в производството са конституирани : жалбоподател – Ж.С. и ответна страна – адвокат ***.

Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени. Страните са информирани за разпределянето на

доказателствената тежест в процеса и възможността да ангажират допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си.

На проведено на 28.11.2018 г. открито заседание жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Жалбоподателката редовно уведомена – не се явява не се представлява. Депозира по електронен път две молби ППН-01-171#20/28.11.2018 г. и ППН-01-171#21/28.11.2018 г. с идентично съдържание, за отлагане на заседанието поради невъзможност да присъства по лични причини. Направени са доказателствени искания в 8 точки.

Ответната страна – адвокат *** – редовно уведомена, явява се лично и оспорва жалбата. Моли Комисията да остави без уважение молбата на жалбоподателката за отлагане на заседанието. Адвокат *** твърди, че дадените от жалбоподателката обяснение по случая пред различни институции са противоречиви и различно интерпретирани от г-жа С. и в тази връзка представя и Комисията приема извлечения от съдебни протоколи от НЧХ 310/2018 г. по описа на БРС.

По искане на ответната страна Комисията допуска събирането на гласни доказателства и след снемане на самоличността им разпитва свидетелите А.Г. и Г.Т. относно изложените в жалбата факти и обстоятелства и кредитира изцяло свидетелските им показания като логични, последователни и безпротиворечиви.

Комисията оставя без уважение, като неотнормено към предмета на спора искането на жалбоподателката за допускане до разпит като свидетел на Р.С. – управител на БСЧИГПДП, предвид обстоятелството, че същата не е очевидец на обстоятелствата свързани с обработването на личните данни на жалбоподателката. Отделно от това ирелевантни за спора са фактите, които жалбоподателката желае да докаже с разпита на г-жа Р.С., а именно тези свързани с нейното физическото, психическото и емоционалното състояние, след случилото се. По същите съображение направеното искане за допускане „на техническа експертиза на запис с гласа на адвокат *** от случилото се него ден минути по-късно, когато дойде г-жа Р.С.“, е оставено без уважение, като неотнормено към спора, предмет на жалбата пред КЗЛД.

Комисията оставя без уважение и искането за допускане до разпит на свидетели, които не са индивидуализирани в подадените от жалбоподателката две молби, същите определени като „свидетелите чиито писмени сведения ви прилагам“. Предвид обстоятелството, че към молбите не са приложени доказателства, в това число и писмени сведения, индивидуализирането на тези лице е обективно невъзможно, още повече, че в молбите не са посочени фактите и обстоятелствата за които ще бъдат разпитвани.

Алтернативно направеното искане да се приемат техните показания, също е оставено без уважение с аргументи, че такива и към настоящия момент не са депозираны пред Комисията. Следва да се отбележи, че в Комисията не са депозираны и посочените в молбите на г-жа Ж.С. „диск със записи“ и доказателства за заболяването на бащата на жалбоподателката.

Комисията оставя без уважение, като неотнормими към предмета на спора и исканията за събиране на писмени доказателства, а именно сключения между жалбоподателката и БСЧИГПДП граждански договор и цялото ѝ досие, както и жалба подадена от жалбоподателката до Районна прокуратура Б. с вх. № ***, ведно с цялата прокурорска преписка към нея.

Комисията оставя без уважение и искането на жалбоподателката за назначаване на служебен адвокат и отправяне на такова искане към САК, с оглед обстоятелството, че не са налице сочените в чл. 22, ал 1 от Закона за правната помощ предпоставки за това. В производствата по ЗЗЛД не е задължително предвидена адвокатска защита, резервен защитник или представителство на страните. Представителството е по общия ред предвиден в АПК – чл. 18 и ГПК - чл. 32, а участието на представител на страната по пълномощие не е задължително. Следва да се отбележи, че искането за назначаване на такъв защитник следва да бъде упражнено лично от лицето нуждаещо се от такъв по реда на ЗПП, като представи пред НБПП доказателства, че страната няма средства. С оглед обстоятелството, че в молбите на г-жа С. не се сочи, че не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение се налага извода, че не са налице и останалите предпоставки по чл. 22 от ЗПП за предоставяне на правна помощ.

Комисията намира искането на жалбоподателката за допускане до разпит на С.С. за допустимо и предвид обстоятелството, че същата е била очевидец на твърдените в жалбата факти и обстоятелства, предмет на производството, я допуска до разпит при режим на довеждане от страна на жалбоподателката за следващо заседание на Комисията.

В тази връзка и с оглед равенството на страните в производството за събиране на гласни доказателства, Комисията насрочва открито заседание на 19.12.2018 г. за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени.

На проведено на 19.12.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Ответната страна – редовно уведомена, явява се лично и оспорва жалбата. Моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна. Представя подробни писмени бележки по съществото на спора.

По-късно в заседанието се явява жалбоподателката и поддържа жалбата. В заседанието се явява и свидетеля С.С. – майка на жалбоподателката, която след снемане на самоличността ѝ е разпитана относно изложените в жалбата факти и обстоятелства, предмет на производството, а именно относно снемане на данни от личната карта на жалбоподателя. Въпреки наличието на роднинска връзка между жалбоподателя и свидетеля С.С., Комисията кредитира дадените от г-жа С.С. свидетелските показания по предмета на жалбата, като логични, последователни и безпротиворечиви.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-171/20.11.2018 г. е неоснователна в частта насочена срещу адвоката ***.

Страните не спорят, че жалбоподателката Ж.С. е активист и сътрудник в БСЧИГПДП с ЕИК ***** със седалище и адрес ****. Не е спорно също, а и от събраните по преписката гласни доказателства се установи, че на 18.07.2017 г. адреса на сдружението е посетен от Г.Т., Б.М. и А.Г. и адвокат ***, по повод гражданско-правен спор между сдружението и физическите лица за възстановяване на сума в размер на 3 600 лв. на А.Г., преведена по сметка на сдружението, но неизползвана (по твърдения на физическите лица) по предназначение – да погаси част от задължение на Г.Т. Видно от събраните по преписката доказателства, в частност Постановление 08.05.2018 г. на Апелативна прокуратура – Б. и приложени писмени сведения от Ж.С. и С.С. е наличието на създадена се между Ж.С. и Г.Т. конфликтна ситуация породена от отказ на служителката да представи документи съдържащи се в сдружението и касаещи спора между страните. Твърденията на страните и последващите предприети от тях действия, включително такива за сезиране на органите на МВР и Прокуратура, както и произнасянето на Апелативна прокуратура – Б., свидетелстват за обтегнати отношения между сдружението, в това число и служителката – Ж.С., от една страна и Г.Т. и А.Г. - от друга, както и за съмнения и липса на доверие от страна на г-н Г.Т. и г-н А.Г. в действията на сдружението – неговия председател и служители.

Не е спорно, че при посещението в офиса на дружеството на 18.07.2018 г., документа за самоличност – личната карта на жалбоподателката е представен на адвокат *** за справка относно самоличността на лицето и след това е върната на г-жа С. Не са ангажирани доказателства, а и липсват твърдения, адвокат *** да е обработила по

смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД (нормата действаща към дата на твърдяното нарушение) личните данни съдържащи се в документа за самоличност на жалбоподателката. Съгласно цитираната разпоредба „Обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От събраните по преписката доказателства обаче не се установи извършването на действия с автоматични или неавтоматични средства от страна на адвоката *** по отношение на съдържащите се в личната карта данни, които да се квалифицират като „обработване“ по смисъла на закона.

В конкретния случай в жалбата се съдържат твърдения, че г-жа С. не е давала съгласието си „за снемане“ на лични данни от документа за самоличност, нито съгласие за писменото или устното им обработване от страна на адвокат ***. Липсват обаче твърдения адвокат *** да е обработила съдържащите се в документа лични данни. От събраните по преписката гласни доказателства се установи, че адвокат *** е взела личната карта на лицето само и единствено за справка, без да сменя/записва данни от нея. Нещо повече – в жалбата се твърди, че не адвокат ***, а трето лице Г.Т. – е този който си е записал на лист данни от личната карта на г-жа С., след което „си ги прибра в джоба“ по данни на жалбоподателката и свидетелски показания на г-жа С. От кредитираните в производството гласни доказателства се установи, че адвокат ***, не е записвала данни от личната карта на жалбоподателката, нито пък такива са ѝ предоставяни от г-н Г.Т. В тази връзка и само за пълнота следва да се отбележи, че твърденията на жалбоподателката за записване на лични данни от личната ѝ карта от г-н Г.Т. са оспорени от адвокат ***, Г.Т., А.Г. и Б.М.

От събраните по преписката доказателства не се установи извършено на 18.07.2017 г. нарушение от страна на адвокат *** относно обработване на съдържащи се в личната карта на жалбоподателката лични данни, а обстоятелството дали документът е бил иззет за извършената справка със или без съгласието на лицето са извън компетентността на Комисията, въпреки, че доказателства по преписката свидетелстват за доброволния характер на предоставянето на документа за самоличност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент, Комисията за защита на личните данни,

Р Е Ш И:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД приема жалба № ППН-01-171/20.11.2017 г. за процесуално недопустима по отношение на жалбоподателката С.С., предвид липсата на правен интерес на лицето и прекратява административното производство по отношение на тази част от жалбата.

2. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, респективно чл. 2, § 2, буква „в“ от Общия регламент за защита на личните данни приема жалбата за процесуално недопустима в частта ѝ насочена срещу Г.Т., А.Г. и Б.М. и прекратява образуваното производство по отношение на тази част от жалбата.

3. Остава без уважение, като неоснователна, жалба ППН-01-171/20.11.2017 г. в останалата ѝ частта насочена срещу адвокат *** от БАК.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/